

[Aksel Larsen.]

gribende Hjælp fra Regeringens Side til ikke alene at sætte Landstingsflertallets Partier paa Plads og faa dem bragt paa bedre Tanker, men ogsaa at faa afsluttet den udbrudte Arbejdskonflikt paa en saadan Maade, at den virkelig bringer en Forandring af Forholdene ude paa Arbejdspladserne, saa at det ikke bliver som hidtil, hvor Arbejdsgiverne, takket være Regeringens Krisepolitik, har tjent fantastiske Summer, medens Arbejderne har maattet lade sig spise af med Lønninger, der reelt blev mindre og mindre værd paa Grund af Kronepolitikken, paa Grund af Prisstigningerne, paa Grund af alle de forskellige prisfordyrende Ordninger, der er gennemført. Men det haster, den Sag er trukket tilstrækkeligt i Langdrag, det kan ikke nytte noget, at Socialdemokratiet stadig væk henviser til Landstinget eller henviser til, at man maa haabe, at de Herrer i Landstingspartierne skal komme paa bedre Tanker.

Det Haab kan lige saa godt opgives, og naar et Landstingsflertal stik imod Forfatningens Aand, stik imod det, der kan læses ud af Valgresultatet den 22. Oktober, stiller sig, som Tilfældet er, saa maa man have Lov til ikke alene at forvente, men at forlange, at Regeringen omsider bliver sig sit Ansvar bevidst og bruger de Midler, der nu engang staar til dens Disposition.

Det Lovforslag, der behandles her, er, som jeg sagde ved første Behandling, ikke overvældende betydeligt. Det er beskedent i sine Fordringer til Statskassen, man kan tvistes om, hvorvidt det offentlige som Helhed taget overhovedet faar større Udgifter ved Forslagets Gennemførelse, det er ikke sandsynligt, og det er beskedent, hvad dets Virkning som Hjælp til de arbejdsløse angaar. Lovforslaget er langtfra tilstrækkeligt til at bøde paa den Situation og de Forhold, hvorunder de arbejdsløse befinder sig. Alt dette og den Omstændighed, at selv et saadant Forslag bliver afvist af Landstingsflertallets Partier, understreger paa det alerkraftigste de Synspunkter, vi Kommuniste til Stadighed har gjort os til Talsmænd for i Spørgsmaalet om, hvad der kan og bør gøres for de arbejdsløse, hvilken Rolle Regeringen burde spille, hvad Fagbevægelsen her i Landet burde gøre, og der er saa meget mere Grund til at sætte saadanne Foranstaltninger i Værk, som en Storkonflikt jo har vist, at det er en omfattende social Kamp, der er i Gang her i Danmark, og her nytter det ikke med Blødsødenhed eller med at stole paa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Overtalelsesevner.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg kan helt ud give Tilslutning til de Udtalelser, der er fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Einer-Jensen og Hr. Rager, og udtale min Beklagelse over, at Venstre og Det konservative Folkeparti stiller sig paa det Standpunkt, at man ikke vil være med til at gennemføre en Lovgivning som den, der her er foreslaaet til Gavn for de arbejdsløse, der i Øjeblikket, fraset Konflikten, gaar uden Understøttelse.

Jeg kan ikke anerkende den navnlig af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte Betragtning, at man kun kan lovgive paa dette Omraade, naar man kan faa alle herhenhørende Forslag samlet i en Bunke. Det viste sig jo i øvrigt, at da vi fik Lovforslaget i første Omgang op i det andet høje Ting, saa kunde man deroppe meget godt inden Jul allerede give mig Besked om, at bare jeg ønskede det, kunde jeg faa Lovforslaget forkastet med det samme. Dengang var der ikke Tale om, at det skulde samles, for at man kunde se paa det hele. Det Forslag, der her er til Forhandling, ved det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen jo udmærket godt er saaledes anlagt, at det ikke paa noget Punkt som midlertidig Foranstaltning fører Konsekvenser med sig med Hensyn til, hvad man vil stemme for af Ændringer i selve Hovedloven. Jeg beklager saa meget mere, at man ikke kan støtte Lovforslaget, som jeg netop ved at lægge det lige op ad den bestaaende Lovgivning skabte Betingelser for, at man, uden at behandle det i Sammenhæng med selve Hovedloven, kunde vedtage dette Lovforslag. I øvrigt er jo en Henvisning til, at man vil se Ændringerne i Hovedloven, efter min Opfattelse kun en Undskyldning, for hvis denne Lov overhovedet skulde have haft nogen Betydning, skulde den jo have været vedtaget for nogen Tid siden allerede, og saa kan man ikke gøre den afhængig af, at man ogsaa naar at blive enig om Ændringer i selve Hovedloven. Derfor beklager jeg i høj Grad, at man ikke fra de to Partiers Side er i Stand til at give Tilslutning til det fremsatte Lovforslag.

Jeg skal ikke her komme ind paa den Diskussion om Lockouten og Regeringens Stilling dertil, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller inviterede til. Der er jo ikke hverken af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fremsat noget Forslag her paa Rigsdagen om at afgøre Konflikten gennem en Lovgivning. Saa længe der ikke